

มีความร้ายแรงไ้ต่างจากสามโรคหลักอย่างเอ็ดส์

ประเพณีโขนลกแป๊ะขบนมจัน

บุญใหญ่ วัดพะเนียงแตก จ.นครปฐม

กองโปใน แดนธรรม

เรื่อง / ภาพ
ไตรเทพ ไกรงู

วัดพะเนียงแตก ตั้งอยู่เลขที่ ๔๖ หมู่ ๔ ต.มาบแค อ.เมือง จ.นครปฐม เดิมชื่อ “วัดปทุมคงคา” ส่วนที่มาของชื่อ “วัดพะเนียงแตก” เหตุมาจากที่พระครูอุตรการบดี หรือหลวงพ่อกาอติตเจ้าอาวาส อมตะเถรจารย์ของ จ.นครปฐม ชอบเล่นพลุไฟพะเนียง วันหนึ่งในงานเทศกาลประจำปีของวัด ท่านเอามือไปปิดปากพลุไม่ให้พลุออกมาทางปาก จึงระเบิดออกทางด้านข้าง แต่ท่านไม่ได้รับบาดเจ็บใดๆ เลย ที่ทำเช่นนั้น ท่านต้องการให้พวกนักเลงหัวไม้เกรงขาม จะได้ปกครองและอบรมให้เป็นคนดีได้ ซึ่งก็เป็นดังนั้น ในงานเทศกาลประจำปีของวัด ไม่เคยต้องอาศัยตำรวจเลย เพราะไม่มีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้นสักครั้งเดียว จนชาวบ้านให้ฉายาว่า “หลวงพ่อกะเนียงแตก” และเรียกชื่อวัดว่า “วัดพะเนียงแตก”

ทุกๆ ปีของวัดพะเนียงแตก กิจกรรมที่ปฏิบัติต่อเนื่องเกือบจะเรียกว่าเป็นประเพณีไปแล้วก็ได้คือการ “ดำ” เส้นขนมจีน เอาไว้เลี้ยงดู

ครอบครัวให้ลูกศิษย์

ผู้มาร่วมงาน เส้นขนมจีนของวัดพะเนียงแตกนั้น ลือเลื่องในความเหนียวนุ่ม กินกับน้ำยาหรือน้ำพริกร้อนๆ แบบโบราณเข้ากันได้ดีจริงๆ

วิธีการเริ่มตั้งแต่การนำเอาข้าวสารมาแช่น้ำแล้วไม่ทับเป็นลูกแป้ง นำลูกแป้งที่ได้มาตำๆ แล้วนำไปกวนในกระทะใบใหญ่ แล้วก็นำกลับมากวน สลับไปเช่นนี้จนแป้งเหนียวได้ที่ จึงนำมาบีบเส้นขนมจีน เป็นอันเสร็จรับประทานได้

ตอนช่วงกวนแป้ง ไม่แป้งนั้นไม่เท่าไร แต่ตอนที่ต้องตำแป้งในครกใบใหญ่นั้น...ต้องใช้แรงงาน นี่คือที่มาของ “บุญ” ที่หนุ่มสาวช่วยกันลงแรงตำขนมจีนจนเป็นประเพณีสืบทอดมา

เบกอน

กันนั้น
ร้อนน้ำ

มาแช่
ดำๆ
กลับ
จึงนำ
มาได้
แต่
องใช้
ยกัน
โอมา

ร่วมทำกับข้าวเลี้ยงคนมาเที่ยวงาน

ตอนค่ำของวันเดียวกันนั้น ชาวมาบแค และ
ละแวกใกล้เคียงทุกเพศทุกวัย จะหลั่งไหลกัน
มาที่วัดพะเนียงแตก เพื่อช่วยกันดำแป้งขนมจีน
เพื่อใช้ในการเลี้ยงพระภิกษุ-สามเณร และสาธุชน
ทั่วไป ตลอดงาน ๕ วัน

"ทุกๆ ปีของวัดพะเนียงแตก

ประชาชนที่มาร่วมโขลกขนมจีน

ประเพณีโขลกแป้งขนมจีนของ "วัดพะเนียง" การ "ผูกทอง" วิธีการง่ายๆ แค่นี้เอง รูป เทียน

พระอาจารย์ทองคำ

ตลอดด้วยจิตใจที่แข็งแรงแรงและเด็ดเดี่ยวมั่นคง

“ทุกๆ ปีของวัดพะเนียงแตก
กิจกรรมที่ปฏิบัติต่อเนื่องเกือบจะ
เรียกว่าเป็นประเพณีไปแล้วก็ได้คือ
การ “ดำ” เสาหมจิ้น เอาไว้เลี้ยงดู
ผู้มาร่วมงาน เสาหมจิ้นของวัด
พะเนียงแตกนั้นคือเลื่องในความ
เหนียวหนุ่ม กินกับน้ำยาหรือ
น้ำพริกอร่อยๆ”

ประเพณีโลกแบ่งชนจีนของ “วัดพะเนียง
แตก” ยังยืนยงอยู่ตราบกระทั่งทุกวันนี้ นับตั้งแต่
พระครูพัฒนกิจวิบูลย์ อดีตเจ้าอาวาสผู้ล่วงลับ
ไปแล้ว เป็นผู้ริเริ่มขึ้นใหม่เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๑
แต่ตอนนั้นยังทำกันไม่ใหญ่โต อาจเนื่องมาจาก
สาเหตุที่ในสมัยนั้นผู้คนอาจยังมีไม่มากมาย
เหมือนสมัยนี้

นอกจากการดำเสาหมจิ้นแล้ว อีกแรงบุญ
ที่ชาวบ้านจะร่วมมือร่วมแรงให้แก่วัดโดยมิต้อง
บอกกล่าว มาช่วยกันเองโดยพร้อมเพรียงคือ..

การ “ผูกทอง” วิธีการง่าย ๆ แค่อำ รุป เขียน
และแผ่นทอง มาผูกกรรมกันเป็นชุดๆ เพื่อมอบ
ให้แก่ผู้ที่มีร่วมงานบุญใช้ให้พระปิตุทอง ดู
เผินๆ เหมือนไม่มีอะไร แต่เป็นการแสดงความ
ร่วมใจของชาวบ้านผู้ศรัทธาในหลวงพ่อดำ
ช่วยกัน เพราะปีหนึ่งๆ สาธุชนหลังไหลมาเที่ยว
งานประจำปีนับหมื่นคน

ปัจจุบันวัดพะเนียงแตกมี พระครูพิศาลสาธุ
วัฒน์ หรือ พระอาจารย์ทองคำ รูปนี้เป็นเทศน์
สิบสามมาจากหลวงพ่อดำ ท่านพัฒนาวิมาดาโดย

ตลอดด้วยจิตใจที่แข็งแกร่งและเด็ดเดี่ยวมั่นคง
ไม่แพ้หลวงพ่อดำ กิจกรรมน้อยใหญ่ท่านสามารถ
ฟันฝ่ามาโดยตลอด ยึดคติทำงานเพื่อส่วนรวม
ไม่เห็นแก่หน้าผู้ใด ศาสนสถานในวัดได้รับการ
พัฒนาปรับปรุงให้สวยงาม พระสงฆ์เณรน้อยก็อยู่
ในระเบียบ ช่วยกันทำงานดูแลกิจการของวัด ไม่
เข้าเอนเฟลอนอนให้เสียศรัทธาที่สาธุชนศรัทธา
มา จนกระทั่งท่านได้รับความไว้วางใจได้รับแต่งตั้ง
เป็นรองเจ้าคณะอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
และได้รับพระราชทานเสมอธรรมจักรในฐานะผู้
ทำคุณประโยชน์แก่พระพุทธศาสนาจากสมเด็จพระ
เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อีกด้วย

สำหรับงานประจำปีปิดทองรูปหล่อองค์
หลวงพ่อดำเริ่มต้นวันพฤหัสบดีที่ ๑ มีนาคม
ถึงวันอังคารที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ และมีกิจกรรม
พิเศษคือในวันที่ ๑ มีนาคม จะประกอบพิธีบูชา
ครู ไห่ครู และครอบครุบูรพาจารย์ ส่วนการ
ไหลงแบ่งงมจีนนั้น จะเริ่มมีตั้งแต่คืนวันที่ ๑
ส่วนต่อเนื่องไปจนถึงเช้าวันที่ ๒ ซึ่งเป็นวันเปิด
งาน จะมีผู้มาร่วมไหลงแบ่งงมจีนนับร้อยคน
วัดพะเนียงแตก ใกล้กรุงเทพฯ แค่นี้ ใช้เวลา
ไม่ถึง ๑ ชั่วโมงก็เดินทางถึงวัด จากกรุงเทพฯ เข้า
นครปฐมแล้วขับเส้นทางไปดอนตูม เดียวก็ผ่าน
หน้าวัดแล้ว สะดวกมาก ใครไม่เคยไปก็ลองดูไม่
ผิดหวัง ใครเคยไปแล้วก็อย่าลืมอย่าพลาดไปทำบุญ
อิมบุญ แล้วอิมท้องกับงมจีนเส้นเหนียว ความ
ประทับใจไม่ลืมของที่นี่ สอบถามเส้นทางได้ที่
โทร.๐๓๔-๒๐๓-๔๗๗ และ ๐๓๔-๒๐๓-๓๓๒

หลวงพ่อดำพะเนียงแตก

หลวงพ่อดำท่านธุดงค์ผ่านมาเห็น
ทำเลที่ตั้งของ “วัดพะเนียงแตก” เป็นสถาน
ที่วิเวกเหมาะสมแก่การเจริญภาวนา จึงได้
พำนักอยู่ที่นั่นเมื่อพ.ศ.๒๔๓๔ หลังจากนั้น
ท่านได้พัฒนา “วัดพะเนียงแตก” จนเป็นวัด
ที่สมบูรณ์ครบครันด้วยเสนาสนะต่างๆ อาทิ
เจดีย์ โบสถ์ วิหาร กุฏิสงฆ์ และภายหลัง
หลวงพ่อดำมรณภาพลงแล้วมีเจ้าอาวาสที่
ช่วยกันพัฒนาบำรุงรักษาวัดพะเนียงแตก

แม้ปัจจุบันหลวงพ่อดำจะล่วงลับไปแล้ว
นับร้อยปี แต่วัดพะเนียงแตก คือศูนย์รวม
จิตใจให้สาธุชนหลังไหลมาร่วมงานบุญอย่าง
คับคั่งทุกๆ ปี ก็ยังคงบุญญาบารมีรวมจิต

รูปหล่อหลวงพ่อดำ

ให้สาธุชนแก่กันมาร่วมงานเสมอมิได้ขาด
หลวงพ่อดำท่านท่านได้สมญาว่า “หลวงพ่
เสือ” เพราะคุณักเลงทั้งหลายได้อันซุ่มมก
กลัวหัวหด ด้วยว่าท่านจะเดินตรวจการณใน

วัดเอง เจอนักเลงตีกันท่านจะใช้ไม้พลองที่
ถืออยู่เป็นประจำ หวดซ้าย หวดขวา ตีตะกุ
พวก ไม่เลือกข้างใด นักเลงพากันกระเจิง
โดยเฉพาะนักเลงเหล่าที่ที่ชอบเมาเมะกระหราน
อาละวาด หากหลวงพ่อดำมาพบเข้า เป็นโดน
ถอนพิษเหล่าด้วยไม้พลอง ตีไม้ตีปลายังจับ
นักเลงเหล่าสามสี่เอาไว้กลางศาลา หายเม
ก็สั่งสอนอบรมแล้วจึงปล่อยตัวไป เป็นที่เชิด
ขาดของบรรดานักเลงทั้งหลาย

วัดนี้มีความเจริญในด้านถาวรวัตถุมาก
เป็นวัดที่ร่มรื่น สะอาดสวยงาม มีมณฑป
หลวงพ่อดำ เจดีย์สี่มุม พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์
ในมณฑปหลวงพ่อดำ รูปหล่อจำลอง หลวง
พ่อดำ มีวัตถุมงคลรุ่นเก่าๆ ให้ชมให้ศึกษา
และมีวัตถุมงคลรุ่นใหม่ ๆ ให้เช่าบูชาติดตัวไว้
เพื่อความเป็นสิริมงคล